

XL. ÉVFOLYAM.

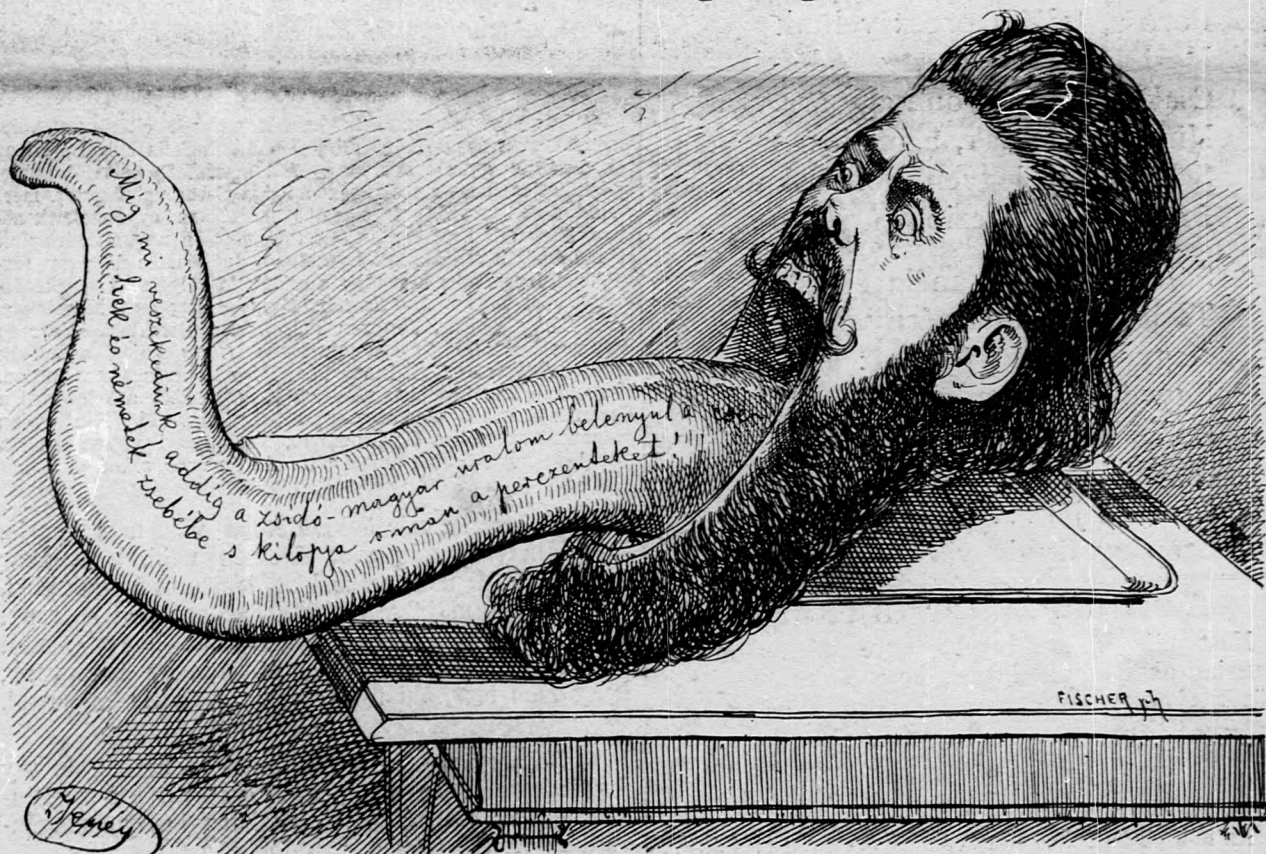
47. (2097.) SZÁM.

BUDAPEST, 1897. NOVEMBER 21.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: V. ker., Kálmán-utca 2. szám. (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság.)
 Előfizetési árak: Egész évre 6 frt.; félévre 3 frt.; 1/4 évre 1 frt 50 kr. *Egyes szám* ára 12 kr.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

Bécsi különlegesség.

Legújabbán ennek a disznó-nyelvnek van ott nagy kelete.

Elégia.

Ködös, homályos, téli ég,
A napfény már nagyon kevés,
És hogyha néha tán van is:
Olyan, mint a hideglelés.
Csend mindenütt, otthon pipál
A képviselő mind, nem itt —
De mégse! mily vásári zaj?
Fiume zúg, berzenkedik . . .

Jó most a kályha, hogyha van
Szén (tarjáni avagy porosz),
Estendén az ember néhány
Kvaterkával el-elboroz' . . .
Idillikus a helyzet —
De megirigylik ám a jót:
Srófol zsebünkből már megint
A főváros száz pót-adót . . .

Jó lenni békén, csendesen
És barátságot tartani;
Porosz, talján, orosz velünk
Most jó barát — s ez valami.
Csak hajh! nagyon nagy ára van
Minálunk annak, a mi jó:
S hogy így legyen, gondoskodik
Arról a delegáció.

Sötét az udvar, méla éj
Terjesztgeti ott szárnyait,
Nagy élvezet bámúlni: az
Egyedüllét elandalít . . .
De hah! mi csetlik-botlik ott
Az éjjeli homály között?
Kisértet jár . . . szaladj magyar:
Szapáry Gyula visszajött.

Az Alma mater tájékaról.

Most már a szegényebb egyetemi polgárokat
annyian akarják segíyezni, hogy a sok segélyző
között elvész a segély.

*

Sokkal jobb volna ha kevesebbet beszélne és
többet adományoznának.

*

Az is a panasz, hogy kevés a könyvtárban a könyv.
No, azért tán mégis több lesz a foka, mint az eszkimó.

≡ **A mult heti affér** miatt *Badeninek* meg kellett volna bukni. De *Bánffy* megkegyelmezett neki. Sokan csudálják, hogy miért szereti úgy *Bánffy* *Badenit*. Nagyon egyszerű dolog. *Badeni* ugyanis tudvalevőleg a német támadások miatt nagyon sokat szenved. Az pedig szintén köztudomású, hogy *Bánffy* nagyon szereti a szenvedő alakot.

*

☞ **Azt irták a lapok**, hogy *Bojcssev* már a mult héten Bécsben volt, s ott mulatott. A lapok tévedtek s tévedésüket egy sajtóhiba okozta. *Bojcssev* ugyanis, mint utóbb kiderült, nem *Bécsben* volt, hanem csak *becsben* volt a fejedelmi udvarnál.

*

✕ **Az ujságok** szerint kimondhatatlanul eltérők a vélemények arra nézve, hogy mi jöjjön a citadella helyére. Mi az ellenkezőről győződünk meg. A legösszintébb lelki örömmel jelenthetjük, hogy az ujságok állítása tiszta valótlan, mert közéletünk összesei a legnagyobb mértékben egyetértének abban, hogy mi kerüljön a Gellérthegyre. Mi ugyanis hírlapírói tisztinkhöz hiven kérdést intéztünk a legjelesebb magyar férfiakhoz, hogy mit kívánnak a citadella helyére. A megkerdezettek közt voltak: gróf *Szapáry* Gyula, a lángelmék lángelméje, gróf *Zichy* Nándor, *Tenczer* Pál, *Weisz* Berchtold, *Herczeg* Ferencz politikai pozíció-tulajdonos, *Láng* Lajos, a kvóták istene, *Rákosi* Jenő, *Lánczy* Leó, *Pósa* Lajos és még számosan. Valamennyien levélben válaszoltak, s ezekből a levelekből a legesudálatosabb vélemény-egyenlőség tűnt ki. Mindnyájan ugyanazt akarják a Gellérthegyre, valamennyi válasz ebből a rövid, de velős három szóból állt: *Az én szobromat*.

*

⇒ **Ausztria** már önkivületben van, nem akarja, hogy Magyarország adót fizessen neki, nem akar kiegyezni. Mi meg erőszakkal is fizetni fogunk neki. Ugy járunk majd vele, mint az egyszeri asszony, aki azért sirt a férje koporsójánál, hogy ezentúl nem lesz, aki őt megverje. Mi is azon kesergünk, hogy nem lesz, aki nyúzzon, ha Ausztria elpusztul.

*

☞ **Bojcssev** meg akart szökni a fogházból, de egy fogházőr az utolsó pillanatban észrevette, s meghiúsította a szökést. Azonnal hat hónapi súlyos magánzárkára ítélték (már t. i. a fogházört).

*

: **Valóságos áradás** van a milliókban a delegáció költségvetésében. Érezzük is az áradást: nyakig úszunk az — adósságban.

*

) **Apponyi Albertet** az *Alkotmány* kiközösítette a katolikus egyházból. Most már megeshetik Apponyival, hogy két szék között a miniszteri székbe esik.

*

(- **A diák-asztal** sehogyan se tud megfelelni a hivatásának. Úgy látszik, hogy nincsen rajta diák-asztali áldás.

*

(.) **Az egész ország kesereg**, hogy a hadügy-miniszternek már megint 150 millió forint kell a hadsereg költségeire. Vaanak azonban egészen tisztességes magyar emberek is, akik ezen örülni tudnak: a végrehajtok.

*

.. **Szapáry Gyulát**, ki a delegációkban elnököl, sokan a hamvaiból föltámadt phönix-madárral hasonlították össze. A hasonlat nem jó, mert Szapáry Gyula soha sem égett el, legfőlebb leégett egy párszor.

Törvényszéki csarnok.

— Aczél Béla báró a fogságban. —

Báró **Aczél Béla** ma délután megkezdte 14 napi fogságát, a melyre a *Karsai*-féle ismeretes párbaj miatt ítélték. A báró saját bútorait már tegnap szállította a fogházba *Tauszky* Miksa 12 bútorszállító szekéren. A nemes bárónak ugyanis megengedték, hogy fogságának elszenvedése végett a pestvidéki törvényszék árnyas udvarán egy izléses kis egyemeletes villát építhessen. Ebben a pazar fényvel s keleti kényelemmel berendezett villában fogja a törvény szigora által reá mért büntetést kiállani.

A báróval együtt költözött a fogságba 5 szakács, 12 komornyik, 2 szobalány s még nagyszámú szolgálószemélyzet. Ezek fogják a börtönőröket is helyettesíteni. Beszállítottak azonfelül 4 hordó asszúbert, 2000 üveg pezsgőt, 50 láda Upmant, ami eléggé biztosíthatja a részvétlátogatókat, hogy a kiváló fogolynál nem fogják rosszul érezni magukat. Hátha még azt is elmondjuk, hogy ma este bevonult a szomorú fogházba *Banda* Marezi kitünő bandája, szintén 14 napi tartózkodásra, s együtt vonult be vele ugyanannyi időre az opera balletkarának 12 bájos, mondhatni legbájosabb tagja.

A fogoly báró holnap adja fogságában az első fogadó estélyt, amelyre a meghívókat már szét is küldözték. Urak frakkban, vagy díszmagyarban jelennek meg. Hölgyeknek és koszorúknak mellőzése és hangos részvét kéretik. Mint halljuk, meg fog jenni báró *Nopcsa Elek* m. kir. balletszelidítő is, s a 12 ballerínát immár nem ismeretlen varázsígéjével egy csapásra megszelidíti. Ott lesz még *Zichy Géza* gróf is, aki zongorán elő fogja adni «A fogoly keserve» című, s a nemes báró tiszteletéte irt melodramáját.

Ma este zártkörű ismerkedési estély volt, amelyen megjelentek: *Szabó* Miklós, a kuria elnöke, *Vértessy* Sándor, a tábla elnöke, *Zsitvay* és *Horváth* törvényszéki elnökök, *Hammersberg* főügyész, továbbá a bírói és ügyészi kar számos tagja. A vacsora első fogása, gyöngéd czélzással a nemes báró állapotára, fogolypecsenye volt. A második fogás után felemelkedett *Hammersberg* főügyész, s lelkes szavakkal üdvözölte a bárót a magyar igazságszolgáltatás vendégszerető karjaiban. *Zsitvay* elnök a törvény előtti egyenlőségre üritette poharát. *Aczél* báró meghatva köszönte meg a szíves fogadtatást, s fogolytársai egészségére ivott. Erre a fogház udvarán összegyűlt rabok ovációkban törtek ki, egyhangulag kijelentvén, hogy inkább ők innának a báró úr egészségére. →

Kossuth Lajos a pártjáról.

Fáj, de végre be kell látnom,
Hogy elzüllik kicsi pártom,
S nem csupán a dicső eszmét,
De engem is csuffá tesz még.

A POLITIKUS CSIZMADIA ES FELESÉGE.

ORACULUM: Adut, adut! a többit le!

— — *[A fiúmeiek csak nem szűnnek meg ellenünk áskálódni. Most meg már mindig azzal akarnak bennünket boszantani, hogy a Gotterhallét fúvatják városszerte.]* Nekünk biz' ez goromba nóta, no de majd lesznek ők még szelidebbek is és előbb-utóbb keztyüben fognak majd dudálni.

— — *[De Lueger uram! Az még csak egyszer a jeles legény! Most süll ki, hogy azt mondta, hogy mi kisedjük az osztrákok zsebéből a perccenteket!]* Óh, a hitvány, csak már egyszer igazat mondana!

— — Szörnyűség az, hogy mennyi sok költségbe kerül egy-egy nagykövetnek a parádéja. Most olvasom, hogy a mi újonnan kinevezett kínai nagykövetünknek, *Czikán* bárónak, a beiktatása 85.000 forintba került. *[Ha még valami európai udvarnál volna az a Czikán báró.]* Nojsz épen az! de *Khinába* minek nekünk *Czikán* báró, elég volna egy cigizány báró is.

— — *[Mi egyéb újság különben a delegációkról?]* Semmi. *[De azt hallani, hogy újabb többkiadásokat kell fizetni.]* Hát az neked újság?

Krónikás adoma.

Emlékezzünk régiekről.

Ezelőtt vagy harmincz évvel történt, tehát a 67-es kiegyezés idejében.

Az akkorában nevezetes Kandó Kálmán siettében egyszer a Kis Pipába ment vacsorálni. Az akkor még java korát élő Karikás bácsi mindjárt nagy urat, ergo: jobboldali képviselőt sejtett az ismeretlen vendégben, mert az olyan fesztelen hangon beszélt hozzá, a milyenen nem szoktak volt az ő törzsvendégei.

— Ugyan kedves Karikás uram, mindig azt hallom, hogy magánál valami felségesen jó a töltött káposzta, hát ha van: adjon egy porciót.

Karikás csakhamar beküldette a kért eledelt, oda állt oldalról nézni s szinte maga is megirigyelte, hogy milyen jóízűen falatozta az idegen vendég a jó töltött káposztát. De tényleg annyira megirigyelte, hogy meg nem állotta szó nélkül:

— De már tekintetes képviselő úr, ha meg nem sérteném: bátorkodnám egy kérdést intézni a tekintetes úrhoz.

— Csak ki vele!

— Melyik oldalhoz tetszik tartozni?

Kandó meghökken, aztán élve a gyanúperrel, azt feleli:

— Hát baloldali vagyok.

Felragyogott erre Karikás bátya arcza és örvendezve nyugodt meg:

— No mert, uccsegéljen, másképen sajnáltam volna azt a jó magyar töltött káposztát valamely közös gyomorba, még ha arannyal fizettek volna is érte.

Gy. J.

Korképek.

I.

— Nézze csak, Csorvasz, maga már megint lopás miatt áll a bíróság előtt. Ez már a hatodik eset. Mért nem javul meg? mi vitte most újra a lopásra?

— Egyesegyedül a tekintetes bíró úr iránt táplált rokonszenvem.

— Hogy-hogy?

— Hát jól tudom, hogy csupán a köztünk keletkezett ismeretség révén nem juthatok be a tekintetes bíró úrhoz egy kis beszélgetésre, már pedig nagyon szerettem volna megint látni a tekintetes urat, hát mondok, ha másképen nem lehet: a rendőrség segítségével jutok be ide, de mégis bejutok.

II.

Csikeyéknél estély van. Egy fiatal ficsúr, a ki szintén hivatalos, nagyon csudálkozik, hogy a házi asszony egész este nem mutatkozik.

— Ő nagysága tán beteg?

— I-i-gen... rosszul van...

— Mi baja?

— A feje fáj... migrén... vagy eféle.

A ficsúrnak a zavar feltűnik. Gyanakodik. Elmenet tudakozódik a szobaleánynál.

— Mi baja a nagyságos asszonynak?

— Én nem tudom, — nevet a szobaleány.

— Nevet, galambom, tehát tudja. No itt egy forint. Szóljon.

— Hát ma este felé elpukkadt a naccságának az egyik kebele, osztán el kellett vinni megcsináltatni.

III.

A híres lóistállók! Mehetnek már azok! Itt van a bicikli-istálló! A bicikli-istálló-tulajdonos mögött messze hátra marad a lóistálló-tulajdonos.

Halljuk, hogy beszél a «lovászával».

— János!

— Parancs, 'cságos uram.

— Mit csinál a «Viktor»?

— Ma kentem meg, jelentem ássan.

— Hát «Macbeth»?

— Annak egy srófot kellene eresztetni a hátulsó talpába.

— Hm... nos, és «Attila»?

— Az első karikáján meglódult a gummi; új kellene rá.

— Hát újat kell rátenni... mit csináljon az ember. No de a «Szélvész»?

— Annak semmi baja, egészen jól van.

— Melyiket szerszámozod ma alám a treninghez?

— A «Viktor»-t.

— Jól van, de csatold szorosabbra a lánczát.

— Értem 'cságos uram.

— Aztán tedd rá az új nyeret. most pedig jer és dörzsölj be sós-borszeszszel. *Karika Túra.*

Az „Országos Hirlap“ megjelenésére.

Sok az ujság eddig is már,
És e sokat egyre szidják;
S ime a sok tetejébe
Egyet újra indít Mikszáth.

Sők az ujság: ez a panasz
Immár nem soká kísért itt; —
Hogy-hogy? Mert az «O. H.» mellett
A többi mind elenyészik.

A vizi-órák.

Knofelesz Salamon nem bánja, ha behozzák is a vizi-órát: ő úgy sem pocskékolja a vizet se mosdásra, se fürdésre;

ellenben Poczakos István vendéglős úr erősen ellene volt a városi közgyűlésen a vizi-órának, mert az ő pincze-kezelésénél ugyancsak vesztettül keringene az óra-mutató.

Petőfi.

Egy lovat a minapában
Petőfinek neveztek el,
Miért boszankodtok rajta?
Az ilyeneket nevetni kell!

Egy szép, nemes ló Petőfi
Ne lehetne? Vajjon miért ne?
Szamár-poeta is hány tart
Számot a — Petőfi névre!

B. J.

Ritkaságok.

Egy borbély, a ki még operett-szöveget nem írt;
egy olyan valaki, a kinek re volna egy eredeti
ötlete arra nézvést, hogy mit csináljanak a Gellért-
hegyi citadella helyére;
egy olyan jó honpolgár, a ki szivesebben menne
az adóhivatalba, mint a sörházba;
egy hajléktalanok menedékháza, a melyben még
egy ember számára hely volna;
egy magyar ember, a kinek Lueger jót kívánna;
egy fiemei autonom hazafi, a ki arra a gondolatra
tudna jönni, hogy a háládatlanság és szemtelenség
nem erényes dolgok;

egy színész, a ki «jobban» el ne tudná játszani
Lear királyt vagy Bánk bánt;
egy zsidó, a ki Luegerrel per-tu szeretne lenni.

Mit ír a költő, és mi történik a
valóságban?

«Leszállt az éj»... (valójában pedig
Teljes fényében ragyog kint a nap),
«Ágaskodnak sötéten a fenyők»,
(Nincs egy bokor sem az ablak alatt).

«Valahol messze a bagoly huhog»,
(Az ó-szeres vonít kegyetlenül),
«A kertbe mék, le s fel sétálgatok»
(Valójában kopott nád-széken ül).

«Hol vagy édes! A sétány fái közt
Látom fehér ruhádat kedvesem»...
(Soha nem látta azt a lányt, de sőt,
Leány vele nem állt még szóba sem).

«Vállamra hajtod fürtös szép fejed,
Óh, nekem ily boldogság hogy jutott!!!»
(S magában így szól: kész a vers; megyek:
Bekasszálni a honorárjumat).

Felfordult világ.

*A nagy Phaedrus, mint tudni tetszik,
Nagyon régen megírta már,
Hogy a haldokló bús oroszlánt
Hogy rugdosta meg a számár.*

*De már ilyen csudát ki hallott?
Most a számár haldoklik itt,
S ő rúgja mégis az oroszlánt,
S hozzá idétlenül visít.*

*És az oroszlán, a hatalmas,
Csak túri a rúgásokat,
Pedig a hitvány gyára párát
Széttéphetné egy percz alatt.*

*— Ausztriának vege, vége,
Féllába már a sírba van,
S mégis büntetlenül, henczegre
Rugdos bennünket úntalan.* *

Fazék János tiszteres háziúr ő naccsága büfögéseji
az iparos körben.

— Kiürítették az egyik házamat, mer ar rendőség nem tanálta elég száraznak. Hátszen puskapor-rakárnak úgy se kínáltam.

*
— Éngöm is főkérték, hogy agygyak kóvártéjt asz szegény diákoknak.

«Maj ha fagy, — mondok, — a ki szeginy, az ne lakjék sehun; van utcza ölég!»

— Panaszkodott az orfeumi primadonna lakóm, hogy rossz ak kájhája és éjjel majnem meffagy. Hát nem szemtelen ap partáj; minden nap reggel tizkor gyün haza, oszt aszongya: éjjel maj meffagy.

*
— Mondja jav vigécz lakóm, hob Bécsben sokkaa ócsóbbak al lakások mint Pesten. Nem csuda, amikó ott az egész váross ap parlamentben lakik, ahol éjjel-nappal mulathat ak komédián.

*
— Nyáron azér strájerolok, mer úgysem kő fütteni, hát füzesse ap partáj asz szén árát nekem, télen pedig azér, mert nincsen poloska!

*
— Valami bolond nímet gyütt hozzám októberben lakást fővenni, kérdem tőle: van-é gyeröke? szondja:

najn; no akkor begyühet, montam neki. Beczihelődik novemberbe, há látom ám, hogy annyi a gyerek mint ar raj.

«Hiszen aszt mondta: najn, vagyis nines kölyök!» — kiátottam rá.

«Dehogya, — felelte, — azt mondtam, hogy neun, vagyis hogy kilencz van.»

Hanem azért engem be nem csap atta nímetje: rögvest kilöktem.

A 48-as pártok torzsalkodása Békésen oldódott meg Gyulán.

Pichler Kossuth-szobrot ajándékozott választóinak. A kerület mandátummal fizet érte, mint a Kölesd.

Sima párbajra hívta Birót. De az nem állott ki, mert senki se lehet Biró a saját dolgában.

Ez a Biró végre mégis jó ítéletet mondott.

A néppártot leverték az autonómiai kongresszuson. Zichy Nándor dühében Kohngresszusnak mondja most a gyűlést.
Csipi-Csóka.

Gyászjelentés a közel jövőből.

Magyarország, mint gyászbaborult fiatal hitves, mélyen elszomorodva tudatja, hogy rettenetesen szeretett vén hitvestársa

Ausztria

volt es. kir. kulturállam és világesodája, életének 80-ik, boldog házasságának 375-ik évében, heveny belső rothadás, idült elmezavar és hosszú, kínos öngyilkosság után, a folyó évben jobb létre szenderült. A drága hitvestárs magával vitte a másvilágra szeretett közös gyermekünket

Delegációt

és kétszeresen drága, felejthetetlen unokáinkat

Közös ügyeket.

Csendes részvét és koszorúk mellőzése kéretik. A szeretet és béke angyalai őrizték buzgón drága poraikat, hogy valahogy fel ne támadjanak még egyszer.

Legyen nekik olyan könnyű a föld, a milyen nehéz terhei voltak: ők a földnek.

Nyugodjanak mindörökké!

A hálaadó istentiszteletet minden magyar ember naponkint elvégzi a magyarok istene előtt.

A szemtelenség netovábbja,

mikor valaki az utca egyik oldalán muzsikál és a másik oldalon tányéroztat.

A kis önző.

— Megállj, Lilike, megcsinálom neked az iskolai feladatodat, de meg ne mondd ám a tanítónénak!
— Nem is, csak ha hiba lesz benne.

Török-osztrák konfliktus.

— Távirati értesülések —

Merzina, nov. 5. A merzinai falusi bíró kijelentette, hogy ő füttyöl az osztrák-magyar monarchiára. Ebből rögtön osztrák-magyar-török konfliktus keletkezett, mert a merzinai bíró nem akarta a füttyölést visszavonni. Azt mondta, hogy ő nem füttyölt, hát nem vonhatja vissza a füttyölést. Ő csak mondta, hogy füttyöl, ez pedig még nem füttyölés.

Bécs, nov. 6. A külügyminisztérium jogtudósai hosszas és beható vitatkozás után megállapították, hogy a merzinai bíró füttyölése valóságos füttyölés, mert ha valaki azt mondja, hogy füttyöl, de nem füttyöl, az épp annyi, mintha nem mondja hogy füttyöl, de füttyöl. Ennélfogva a külügyminisztérium ultimátumban megparancsolta a merzinai bírónak, hogy 8 nap alatt végrehajtás terhe mellett tisztelegjen az osztrák lobogó előtt és akaszsa fel magát.

Merzina, nov. 15. A merzinai bíró 8 nap alatt végrehajtás terhe mellett nem tisztelgett az osztrák lobogó előtt, sőt azt izente, hogy füttyöl az ultimátumra is és a végrehajtás terhet nem hajlandó vállalni.

Merzina, nov. 16. Az osztrák külügyminisztérium elküldte Bali Mihályt, hogy akaszssa fel a merzinai bírót. Bali Mihály megjelent a helyszínen, s elhatározta, hogy akasztófa hiányában a bírót le fogja fejezni. El is kezdte mindjárt a bárdját élesíteni.

Merzina, nov. 17. A török kormány minden elégtételt megtagadott. A helyzet és a Bali Mihály bárdja egyre élesedik.

Merzina, nov. 18. A merzinai bíró a házába menekült, a kapuját becsukta s a kapukulcsot a tengerbe dobta. Az osztrák külügyminisztérium azonnal leküldötte a Ferencz József czirkáló hajót, hogy keresse meg a merzinai bíró kapukulcsát.

Merzina, nov. 19. Az egész osztrák hajóhad ide érkezett, élén *Sterneck* báró ellentengernaggyal, s keresi a kapukulcsot. Hosszas keresés után azt sür-

gönyözte Bécsbe a tengernagy, hogy a tenger nagy, s a kapukulcsot nem lehet benne megtalálni.

Merzina, nov. 20. Miután a bíró kapuja kulcsát nem tudták megtalálni, elkezdték a helyzet megoldásának kulcsát keresni. Azonban kiderült, hogy ez a kulcs is a tenger fenekén van. Elhatározták tehát, hogy a merzinai bírót bombáztatni fogják és szükség esetén halomra lövetik.

Merzina, nov. 21. A merzinai bírót ma reggel az osztrák hajóhad elkezdte bombázni. Déli 12 óráig már 3 lyukat lőttek a bíró kaftánján. Eddig már teljesen halomra lőtték volna, csak még nem találtak halmot, a mire lőjjék.

Merzina, nov. 22. Az egész merzinai konfliktus félreértésen alapszik. Kiderült ugyanis, hogy a merzinai bíró nem tud füttyölni, s így a legjobb akaratlan sem füttyölhet a monarchiára. Ezzel az egész konfliktus tárgyalanná vált. A merzinai bíró kaftánját a közös hadügyi költségvetés terhére fogják beföldöztatni.

A városi tanács meg akarja mérni a vizet, amit a közönség elfogyaszt, aztán megadóztatni. Megfordítja a közmondást: ha nincs piz, ne igyál víz.

A vízmérő órák sok vizet zavartak fel az egész városban.

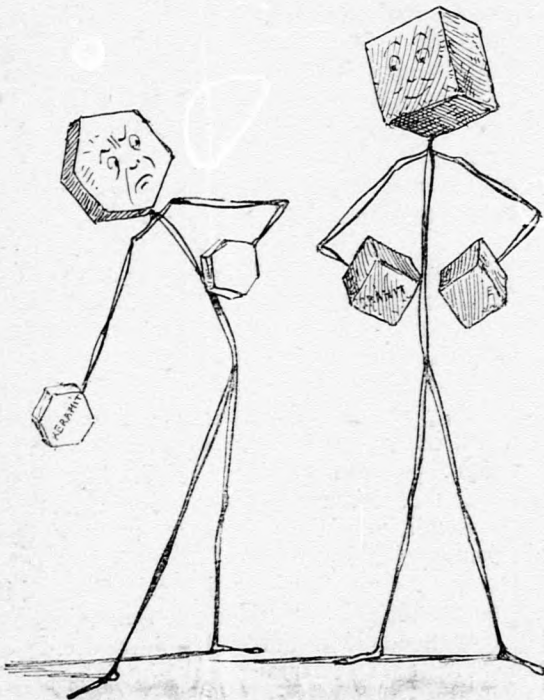
A Gellért-hegygyel még mindig nem tudnak mit csinálni. Nem hiába, hogy csiga-út vezet a tetejére.

Új adót akarnak kivetni a városra. Úgy is illik: most új jövedelme is lesz a lakoságnak. A választások közelednek.

A főváros évi mérlege veszteséggel záródott. Egy pár klikkfőnököt azonban nyereséggel lehetne bezárni.

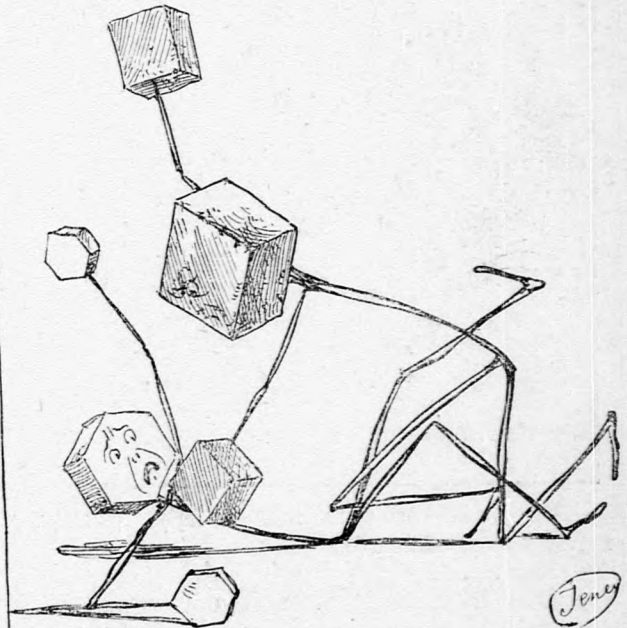
A poloskás Károly-kaszárnya helyébe városházat fognak építeni. Pedig a városi törzsfőnökök, akik ott dominálni fognak, semmivel se rosszabbak a poloskánál.

A fővárosi kövezők versengése.

Keramit: Vagyok olyan kemény mint te,
Bírok olyan terhet mint te.

(Fujja: Arnstein.)

Gránit: Ha azt hiszed, jere velem,
S a mivoltod porrá verem.

(Szerző: Hirsch.)

KAKAS-ÜLŐ

Hosszú cikkben panaszkodik a Nemzeti színház direktora, hogy nem tudja mitévő legyen, mert ha az egyik lap kritikusan az óhaja szerint jár el, akkor a másik szidja, szóval, ha nincs szenzáció, akkor őt ütik, és tanácsot kér, hogy mit csináljon.

Itt a tanács: a kritikus urak kritikáival tegyen úgy, mint a publikum: ne olvassa el.

Minden színháznak megvan a maga újságja. Így pl. a Magyar színház Hannele-ját már az előadás előtt rettenetesen feldiesérte az ó — lapjában Alfa. Csakhogy Alfától Omegáig mennyi a változat!

Kaczag Vilmos megírta, hogy neje: Kopácsy Juliska lázba hozta egész Amerikát és nem bírja a sok küldöttséget fogadni. E nélkül se feledtük volna el Kopácsyt, mert még most is a fülünkbe cseng kedvenc nótája, a mely így hangzik: *Ne higgy néki!*

Valamennyi színház között legcsöndesebb a Vígszínház. Ott csak este van láрма és akkor is a — kaczagástól. *Diogenes.*

A színiakadémia bemutatkozott a várszínházban. Egy van közöttük, a kit jövő vár: Széphegyi Zsuzsika, a többi a jövőt várja.

Annyi színház van már, hogy az ember azt se tudja esténként: melyik orfeumba menjen?

Mit akarnak a Vígszínháztól, a miért idegen nyelvű előadásokat rendez? Hát a Nemzetiben talán magyarul beszélnek?

Hannele mennybemenetelét játsszák a Magyar Színházban. Sajna, a közönség hamarosan a földre pottyan.

Új csillaga van a Népszínháznak: Náday Boriska, a «nagy» Náday kis lánya. Hiába, az alma nem esik messze a fájától, ha még olyan — gömbölyű is.

Csipi-Csóka.

LabdacsoK.

Az akadémia fele áron kínálgatja kiadványait. Eddig úgy is a padláson és a pinczében rohadtak azok s most könnyebben forgalomba kerülnek — *sajttakarónak.*

A kereskedők azonban még így is vonakodnak ezekből a kiadványokból vásárolni. A legtöbbjét — dezinficiálni kell, hogy meg ne ártson!

Hogy ismerkednek a vasúton.

— Odjan kérem, nem Kiss Mihály órhoz van szerencsém Monkácsrul?

— Nem!

— Mindjárt gondoltam, mert edj vonáskája se nem hasonlít oreságodnak a Kiss Mihályéhoz.

Kenő Sára proklamációja.

prokla Máztija az kata likus Antóniárull ésaz kong Resszusrull mívellhogy az közerköltstelen-ség tornyó Sodó hullámajinakk allatt Tomoss kígyója az hitélet Mezelyének ártatlan kebe Lébe isbe Dugta mér-gess fullánk Jaitt tehált asztmondi Azplé Bánosúr nosára nekemel kelmen Niazkata-

likus Antóniára mívellhogy megvá Lasztotakk képv Selőnek mondoknehen tzejgen hisz meg Bukot az képv Selő vál Asztásson

asztmondi nemazország Házba tsakaz Antóniába mondok noszép 1 Antónia lehet akibe képv Selőkett vál Asztanakk asztmondi nemérted Teaszt éstédged nemvi hetlekfel pesttre mermindég azpri Másnál leszünk ebédennés vatsoránn

Nogyana Kottam ésutána Megyek azpesttre és

kérdemm azpor Tásst azpan Onijába hogyholl van azplé Bánosúr asztmondi azbá Ránykákba mondok bolond maga háthoggy lehetegy ember bá Ránykába hiszazplé Bánosúr olyankü Vér hogy mégegydísz Nóba se férne ell nem egybá Ránykába

mongyanemisbá Ránykába vann de az szin Darabba mondok akor mítheszél bolonn Dokatt éselmegyekk az szinn Házba az kar Zattra hátoda Lentt vanaz plé Bánosúr ésígenn nézaz kukkeress pápa Szemenn mondokugyann míttéz hátazejánykák vetikkle

azruhált Magokrull nomondokk isméttbele útköz-nekk aztisz taer Költsbe tsakeztaz Mótsi úr látná node majdell mondomaz Mótsi úrnak ésle nézekk hát ottnéz az Mótsi úris hogy majdki Ugrikaz Szeme

ésígenn Szomor kottam hogyjajneked tisz taer költs ha máraz Mótsi úris el hagyot és az lejánykák egészenn levett Keztek ésmondokinkáb bá Ránykák lenné nekk merazokon lega láb vann gyaplyu de ezekenn tsakegy Ingetske vann

Eshogyaz firhangott le Botsáttotákk megyekazplé Bános úrhoz hogy plé Bánosúr jóes tét hátittvanaz Antónia ésaz pri más ésmitgyő Nyörködöt maga mikorvet Keztek hátnem elegett látotengem vet Kezni asztmondi nekijabáj Sára mermost győnaz Antónia ésmegekis Hozzá

és bementt azhokk Lyános kolégávall egykiss alytónn ésmentem Utána hátígenn Sok lejányokk voltakk demán azplé Bánosúrel Tüntt ésmondok hol vanaz Antónia asztmongyák nintsit Antónia mondokaz kata likus Antóniához gyött az pléBánosúr mongyáknemaz Antóniánáll van deaz Annánáll és keressem meg ésbemegyekk és 1 cer tsakmeg Nyilikk azföld ésbe estemm azpin Tzébe merojan vékonyra tsináll Ják azpádi Mentomott hogymingyán le Szakad ésigen setétt volt ésmezü Töttem azolda Lamatt

Esordi Tottamm hogyjaj Gyíllkoss ésgyöttaz rőndör negasztiz Olltó megazmenn Tő Doktorr éski Vittek az uccára ésmondokk hogyholaz Antónia asztmondik nekija Bájjak merbe Visznekaz dutyiba bisztosann rész Egvagyok hogybe estem az Sűjjesz töbe mondok

Sűjgyegyen ell azegész világ mernintsmártisz taer Költs mejha meg Vészs rómale Döll s kali Baba görnyed asztmondik mennyen Haza vénbolond és ígymeg sértet Ték bennem azanya szent 1 Házatt ésnemis

megyek az pestre Többett ésazördög Vigye ell azkata likuss Antóniátt Kenő Sára kávé tisztel-letell ésaz káp Lányúr ismeg Dön tötte aztisz taer Költsött azgizi kévell néviró Jónáss Ádám 1 házfy és kata likuss Antóniai vál Aszttó polg Ár es. ká. görömbj.

✱

Ex cathedra.

A nihilisták, a kik az orosz czárt felrobbantották...

A görögöknek több lábuk volt, mint nekünk. Ezt megláthatják ha Homéroszt összehasonlítják Petőffivel.

Kor-meghatározás.

— Hány éves lehet a kegyed barátnéja, Ilka kisasszony?
— A korát biztosan nem tudom, — de a magyar színház előadásain még elpirul.

A hitelezőnek igaza van.

Diamantblüh Salamon, egy rendkívül formátlan arcú kereskedő, hogy a hitelezőit kijátsza, átiratott mindent a feleségére, a ki meg igen-igen formás menyecske volt.

Nem sokára az átiratási aktus után találkozik egy kebelbarátjával, a ki különben szintén hitelezője volt s nagy szíveséggel megöleli azt:

— Jaj, Rosenblüh barátom, beh régen nem láttalak! Jer, hadd csókoljalak meg.

— Ganef! — szól Rosenblüh, megtörülgetve a száját a csók után, — nem tottad már a csókotod is átitorni o feleségedre?

Az udvariasság netovábbja.

Bíró. Vádlott! miután ártatlansága kiderült, ön szabadlábra helyeztetik.

Vádlott. Engedelmet kérek, tekintetes uraim, hogy hiába való fáradságot okoztam önöknek.

Alku.

Utas. Szobát kérek.

Szobapinczér. Fűtött szoba két forint, fűtetlen egy forint. Milyen tetszik?

Utas. Elég lesz fűtetlen is.

Szobap. De sajnálattal kell megjegyeznem, hogy a fűtetlen szobák már mind el vannak foglalva.

Utas. Tudja mit: adjon egy forintért egy fűtött szobát, inkább nyitva tartom az ablakot egy ideig.

Az okos apa.

— Miből esinálják a gázt, papa?

— Kőszénből, fiacskám.

— Hát a kőszentet hol veszik?

— Jaj te kis számár: hát a széntartó ládából.

Kellemetlen!

Író. Igazgató úr: elfogadják-e hát előadásra az én három felvonásos vígjátékomat?

Igazgató. Egy kis baj van vele: a bíráló bizottságnak mind a három tagja azt mondja, hogy egy felvonást törölni kell belőle.

Író. No, hisz' az nem nagy baj.

Igazgató. Igen, de mindegyik bíráló más-más felvonást akar törölni...

Diagnózis.

— Önnek semmi baja asszonyom, csak egy kis nyugalomra van szüksége.

— De doktor úr, ismétiem, hogy nem érzem jól magamat: nézze meg legalább a nyelvemet.

— Annak is nyugalomra van szüksége.

Gsodabogarak.

Egy tan-tagi tan-nő*) rendelete.

— Szöröstül-böröstül a «Nemzeti Iskola» hasábjairól. —

«65. szám. 1897/8. Az igazgató a tantestület főnöke és előjárója, neki az alárendelt *tantagok* hivatalból föltétlen tisztelettel tartoznak, mi *legalább* is abban álljon, hogy az alantas tantestületi tagok igazgatójuknak, főnöküknek, mindenkor és mindenütt *alázatosan köszönjenek*, megjelenésekor *ülőhelyüket elhagyják*, felálljanak s *tekintetes igazgatónő* (!) czímmel üdvözölgjék, mely czímzés őt úgy hivatalosan, mint egyéb körülmények között, tehát *még távollétében is*, megilleti, és *elvárja* igazgatói tekintélyének érdekében minden alatta működő tantagtól az itt körülírt tisztelet megadását. Sziveskedjenek tehát a hivatalos modort és *szabályait* az iskolában, a mely hivatalos hely, az igazgatóval szemben szorosan és *örömet* (!) szem előtt tartani, mert különben *magasabb iskolai hatóságot fogok érvényesülni*. — Kelt Új-Pesten, 1897. október havában. G. Luize, igazgató.»

*

Pekár Gyulának kottával kezdődő és a kishirdetések oldalán végződő tárczájából:

... «A pohos, fehérparókás szenátor áthatolt a kíváncsi seregén és megkérdező, kit visznek? «Haldoklót», felelnek neki a *didergő* városi szolgák, a kik *belemelegedtek* a teher cipelésébe...»

Még jó, hogy nem a didergésbe melegedtek bele. Úgy még szimbolikusabb lett volna!

*) Ad formam tan-ferri.

Az elégia írójának. Ennyi is egészen elég, a mennyit közlünk, mert az utolsó strofa triviális azzal a köpéssel — **K-i K-ly.** E héten ketten is írták, tehát van rá emberünk elég, de azért ön is közéjük állhat. — **Cs-i B-a.** Megszólaltatjuk valamelyik decemberi számban. Újévkor különben egészen új rovatot nyitunk a nevezetességeknek. — **B-cs E-ő.** Igazán ritka példány. Az ígértet várjuk. Üdvözetet retur. — **R-a S-a.** A nagy szorgalom illó dicséretben részesül. — **Gy-s J-s.** A krónikás adoma nagyon jó. No még illet, ha tud! — **Ardelyan György.** A múlt szám szerkesztői subrosájában feleltünk önnek *Manno Milliades* czímen. — **B-r I-n.** Nagy köszönet. Hát az a bizonyos album mit esinál? Megkapta annak idejében a mit küldtünk? — **Blanka.** Szépen kifejlett csodabogár példány! Mint látja gombostű-hegyre került. Az adoma a talpaló-intézetben várja megtalpatatását. Köszönet!

Több kéziratról jövőre.

Felölös szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

125081. C. I. 1897. szám.

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény.

(Mérsékelt díjtételek hatályon kívül helyezése.)

A magy. kir. államvasutak kezelése alatt álló h. é. vasutak f. é. augusztus 15. óta érvényes áru díjszabásához kiadott függelék 58. oldalán XLI/1. tétel alatt foglalt s a vinkovce-brčkai h. é. vasut vonalán szállítandó faneműekre vonatkozó díjkezelvényt f. é. december hó 1-ével hatályon kívül helyeztetik. Budapest, 1897. október hó.

A m. kir. államvasutak igazgatósága.

158505. C. I. sz.

M. kir. államvasutak.

Hirdetmény.

(Magyar-adriai vasuti kötelék.)

A magyar-adriai vasuti kötelékben 1898. évi január hó 1-én a köteléki díjszabások ujonnan átdolgozott 1. és 2. füzeté és a mindkét füzetre vonatkozó új «Függelék» lépnek hatályba. Az ujonnan átdolgozott díjszabások, melyek immár a magyar korona országainak területén fekvő összes fő- s a legtöbb helyi érdekű vasutnak jelentékenyebb állomásait felelik, az általános és kölesönös határozmányok módosításán és reexpeditió kedvezményének némi kiterjesztésén kívül, megváltoztatott, részben olcsóbb és csak helylyel-közzel 1—2 fillérrel drágább díjtételeket tartalmaznak.

Az új díjszabások által az 1895 január 1-től érvényes hasonnevű díjszabások és azok pótlékai, valamint az 1896 január hó 1-étől érvényes «Függelék» hatályon kívül helyeztetnek. Ezen díjszabások példányai a részes vasutak igazgatóságainál, valamint a m. kir. államvasutak üzemeltetéséinél már legközelebb megszerezhetők lesznek.

Budapest, 1897. október 3-án.

A m. kir. államvasutak a részes vasutak nevében is.

„THE GRESHAM“
ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG LONDONBAN.

<i>Magyarországi fiók:</i>	<i>Ausztriai fiók:</i>
BUDAPEST,	BÉCS,
V. Ferencz-József-tér 5—6. sz. a társaság házában.	Gisellastrasse 1. sz. a. a társaság házában.

A társaság vagyona 1896. évi december hó 31-én — korona 157,805.340.—

Évi bevétel biztosítás és kamatokból 1896. decz. 31-én. — „ 28,670.916.—

Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések valamint visszavásárlások stb. után a társaság fennállása óta (1848) — „ 339,497.900.—

Az 1896. évben a társaság 8654 kötvényt állított ki — „ 80,577.950.—

összeg értékekben. Csekély díjfelvétel mellett a társaság **előnyös jelzálogkölcson biztosításokat is köt**, a ház- vagy földbirtok tehermentesítésére a birtokos elhalálása esetére. Prospektusokkal és életbiztosítási díjtáblázatokkal, melyek alapján a társaság kötvényeket kiállít és felvilágosítással a jelzálogkölcson-biztosítást illetőleg, továbbá ajánlatokkal, díjmentesen szolgálnak az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városában az ügynök urak és a **magyar és osztrák fiókok.**

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodás ellen a legjobb hatású szer a Réthy-féle

pemetefü-czukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 39 kr. 5 dobozzal 1 frt 50 kr-ért bérmentve küld

RÉTHY BÉLA

gyógyszerész

Békés - Csabán,

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírássom látható.

Réthy Béla
gyógyszerész

136287/Cl.

Magy. kir. államvasutak.
Igazgatóság.**Hirdetmény.**

Uj személy- és podgyász-díjszabás életbeléptetése a győr—veszprém—dombovári h. é. vasuton.

A magy. kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesülésünk szerint f. é. december hó 1-től kezdve a győr—veszprém—dombovári h. é. vasuton új személy- és podgyászdíjszabás lép életbe, mely által az 1896. évi augusztus 11-én életbeléptett személy- és podgyászdíjszabás érvényen kívül helyeztetik.

Ezen díjszabás a magy. kir. államvasutak díjszabás-elárusító irodájában (Budapest, Csengery-utca 33.) 10 kr-ért kapható.

Budapest, 1897 október 17.

A: igazgatóság.

(Utánnyomás nem díjaztatik.)

Brünni

Posztó

divatszövetek és maradékok. Legdirektebb, legolcsóbb bevásárlási forrása a legújabb legkitűnőbb gyártmányoknak. Kérje őszi és téli szövetek, téli kabátok legdúsabb mintakönyvecskéjét, mely azonkívül tartalmaz öltönyöket, cheviot, kamgarnból, divatszöveteket legújabb színekben, lodent, ugyszintén női kelméket és konfektioszöveteket. Cs. és kir. szab. finom posztó és gyapjú-áru gyárak

Moriz Schwarz
Zwittau (Brünn).

Az összes egyenruhaposztók, zsinórtatokból a legkisebb mennyiség is küldetik. Nem megfelelő visszavétetik. Minták bérmentve. Szétküldés utánvét mellett. Több ezer elismeréssel. Minták, melyekre megrendelés nem tétetik, visszaküldendők.

Hirdetések

az

„ÜSTÖKÖS“

részére

felvételnek

kizárólagosan

Friedenstein és Tsa

hirdetési irodájában,

VII. Károly-körút 9.

Férflak

Legújabb nagyfontosságú találmány férfigyengeség ellen. Orvosilag legjobban ajánlva. Mutatvány 80 kr. bélyegben. **Augenfeld J.** cs. és k. szabadalom-tulajdonos, **Bécs.** IX. Türkenstrasse 4.